

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan sredi, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od štiristopenj peti-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Telefon št. 34.

Quod non!

Nekaterim gospodom v deželi ni po volji, da vlada vsaj nekoliko miru mej obema narodnostima na Kranjskem. Zatorej storé vse, da ne pozabimo na narodnostni prepir in na tisto „tujčevo peto“, o kateri poje naš pesnik. Z izvenredno spretnostjo uporablja ta gospoda najmanjšo priliko, da bi se z nova zanetila strast mej maloštevilne Nemce in mej Slovence, ki so, kakor znano, glavni del kranjskega prebivalstva. K ti gospodi prištevamo po večini tudi vse člene deželnega šolskega sveta in njega poročevalca. To nam dokazuje sledeči slučaj, o kojem govori sedaj cela Ljubljana. Mi sicer nismo natanko poučeni, ker nam niso pristopni akti deželnega šolskega sveta. V kolikor smo poizvediti mogli, je stvar tale. V Zagorji poučuje se nemščina na ondotni učilnici od tretjega razreda dalje. Že to bi ne bilo postavno, ko bi se hoteli odločilni faktorji upreti, ker se k učenju drugega deželnega jezika nikdo siliti ne more. Ali v tem oziru je stvar dognana in vsak mora pripoznati, da je na ljudski šoli v slovenskem Zagorji za nemščino toliko preskrbljeno, da so Nemci lahko popolnoma zadovoljni. Ali nekateri nemško-nacionalni uradniki Zagorskega premogokopa napravili so gonjo, ter zahtevali, da se mora nemščina v Zagorju že s prvim razredom obligatno poučevati. Toraj prav tako, kot na Koroškem! Zadeva je prišla pred deželni šolski svet, in leta jo je predložil deželnemu odboru, da se o nji izjavi. Deželni odbor pa se je odločno izjavil, da je proti temu, da bi se že v prvem in drugem razredu slovenski otroci z nemščino pitali. V oglede temu protestu merodajne deželne oblasti, menil bi človek, da je stvar pri kraju, in da nikomur ne bode prišlo na misel, v ti resni dobi radi neznatne šole v Zagorji in na ljubo ondotni peščici Nemcev razburiti vse slovensko prebivalstvo Kranjsko. Ali vender se je zgodilo tako. V zadnji svoji seji je deželni šolski svet sklenil, da naj se v Zagorju takoj s prvim razredom nemščina obligatno poučuje. Torej prav tako, kakor v blaženem Gorotanu! Mi danes ne zapišemo še nikakega komentarja, če tudi mora vsakdo sprevideti, da nam tem potom najvišja deželna šolska oblast lahko germanizuje vsako slovensko šolo. Treba je samo, da se tu in tam oglasi žandar, češ, da morajo njegovi otroci imeti nemški pouk, pa bode zadostovalo, in deželni šolski svet bode dekretiral, da se ima na dotični šoli nemščina že v prvem razredu obligatno poučevati. Tako se ne bo vozilo na Kranjskem! Ker je mogoče, da nismo o vsem prav poučeni, zahtevamo korenitega pojasnila glede Zagorske šole. Deželni odbor pa je poklican, da energično varuje svoje stališče, in to tudi vzlic tem, da sta škofova člena, prošt Klobutur in profesor Kržiž v deželnem šolskem svetu glasovali za to, da se imajo v Zagorji — vpeljati v ljudsko šolo popolno koroške razmere!

Otvoritev mestne električne naprave.

Z novim letom je dobila Ljubljana novo pravo, katera je poleg vodovoda največje in najznamenitejše podjetje, kar jih je doslej izvršila mestna občina, in od katere pričakuje ljubljansko prebivalstvo, da ne bode samo modernemu, naprednemu mestu primerno razsvetljevala trgov in ulic, ampak da pospeši mestni razvoj, sosebno razvoj obrtništva,

in da pripomore mestu in njega prebivalstvu do večjega blagostanja.

Podjetje je velevažno in zategadelj je bilo tudi primerno, da se je dostojno otvorilo, da se je dostojno proslavilo pomembni dan, ko je začelo delovati.

Slavnostna otvoritev električne naprave se je vršila v novi elektrarni v Slomškovih ulicah. Dvorana, v kateri so postavljeni stroji, je bila krasno ozaljšana. Na stenah so visele zastave, habsburške, narodne in mestne, čez sredo pa je bila obešena z električnimi lučicami prepletena kita zelenja. V sredi kite je visel mej mestno in narodno zastavo grb ljubljanskega mesta, kateri je po otvoritvi čarobno zažarel v električni luči.

Na otvoritveno slavnost se je zbralo mnogo odličnega občinstva, gospodov in dam. Mej drugimi so bili navzočni dvorni svetnik g. Schermerl kot zastopnik dež. predsednika, dež. glavar g. Detela, dež. odborniki gg. dr. Tavčar, ces. svetnik Murnik, dr. Schaffer in Povše, podmaršal g. Höchsmann, general gosp. Sterzi, polkovnik Cavalari in Riedl, štabna zdravnika dr. Starè in Wagner, major g. Lukanc, dvorni svetnik g. Plachky, finančni prokurator, dvorni svetnik g. dr. Račič, višjesodni svetnik g. Levičnik, drž. pravdnik g. Pajk, deželnovaladni svetnik g. pl. Rüling, okrajni glavar g. marki Gozani, državni posl. g. Kušar, profesor g. J. V. Hrásky iz Prage, predsednik trgovinske zbornice g. Perdan, predsednik mestne hranilnice g. Petričič, inspektor južne železnice g. Guttman, ravnatelj firme Siemens & Halske g. Hochenegg, mnogo drugih funkcionarjev, vsi člani občinskega sveta in lepo število dam.

Po blagoslovljenju elektrarne, katero je opravil župnik g. Malenšek z asistenco dveh duhovnikov, je ravnatelj g. Senekovič kot načelnik odeska za zgradbo električne naprave s primernim ogovorom izročil dogotovljeno delo županu kot načelniku mestne občine.

Župan Hribar je na to ogovoril zbrano občinstvo tako-le:

Slavna in velečastita gospoda! Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane, videč kako hitro se je elektrotehnika razvijati začela, sklenil je dne 19. novembra 1890 v principu, da se ima v Ljubljani vpeljati električna razsvetljava ter zato odpovedati plinovi družbi pogodbo ki je tekla še do 15. dne novembra 1896. Izvolil je tudi takoj odsek, ki je imel proučavati vprašanje vpeljave električne osvetljave. Ta odsek, ki se je po potrebi popolnjeval z veščaki, začel je takoj svoje delovanje in je pred vsem razpisal omejeno konkurencijo za dobavo projektov. Ko je potem po neštevilnih sejah, v katerih se je proučevala obilica materiala, nanašajočega se na plinovo in električno osvetljavo, in pa po poizvedbah, ki so se izvršile na lici mesta v imenitnejših elektrarnah naše države, zlasti glede projektov za izmenični in enakomerni tok, prišel do prepričanja, da zamore z mirno vestjo priporočiti vpeljavo električne osvetljave, poročal je o tem občinskemu svetu. V pomembni seji dne 15. marca 1896 sklenil je potem občinski svet, da se zavzame projekti za izmenični tok ter sprejme ponudba tvrdke Siemens & Halske, ki se je glasila na zgradbo elektrarne z enakomernim tokom.

Na to začeli so se izdelovati podrobni načrti in ko je bilo vse do dobrega pripravljeno, začela so se letošnja spomlad dela na vsej črti.

Podjetje je sedaj gotovo. Zahvala na tem gre pred vsem elektrarskemu odesku, kateremu je stal

na čelu od 1890. do oktobra 1897. profesor Jan Vladimir Hrásky, pozneje pa ravnatelj Andrej Senekovič. Rühmend muss ich bei der Gelegenheit auch hervorheben, dass sowohl die Bauleitung als auch die einzelnen Unternehmer ehrlich bestrebt waren die übernommene Aufgabe rechtzeitig zu erfüllen und das es nur unvorhergesehenen Hindernissen, auf die man beim Ausbaue des Brunnenschachtes für die Speisewasserleitung gestossen ist, zugeschrieben werden muss, wenn das Werk nicht schon vor Monatsfrist, wie es ursprünglich projectirt worden war, fertiggestellt werden konnte. Auch kann ich die durchwegs exacte Ausführung aller übernommenen Arbeiten nicht unerwähnt lassen und habe schon jetzt, trotzdem das Werk noch nicht gehörig ausprobiert ist, die Ueberzeugung, dass die Centrale des Laibacher Electricitätswerkes als eine Musteranstalt dieser Art gelten wird.

Slavna gospoda! Drevi zažarele bodo v prvič žarnice in obločnice po našem mestu. Podzemeljski elektrovi in pa nad zemljo napete žice dovajale jim bodo za svetilno moč ono čudežno luč, katero je do naših dnij kralj vsega stvarstva v strahu in trepetu videl prižigati se pod nebeškim svodom in katera je človeštvu prizadela že toliko gorja. Čudom se bodo čudili tej prikazni oni, katerih duševno oko ni bilo tako srečno, da bi bilo zrlo v neizmerno globino prirodoznanske vede. Nam, ki zasledujemo razvoj elektrotehnike; nam, ki imamo prepričanje, da bode iskra, katero Bog v svojem gnjevu in srdu prižiga pod oblaki, še neizmerno koristila človeštvu, pa se ponosa širi srce, ker vidimo, kako velika in neusahljiva je duševna zmožnost človeška. „Vse doseže, kar mu drago“ človek, krona stvarjenja, ako ima resno voljo in vztrajnost.

Prečastita gospoda! Z današnjim dnem dobi Ljubljana lepšo in zdравejšo luč, kakor je bila dosedanja. Toda samo to ni bilo merodajno za občinski svet, ko je sklenil graditi elektrarno. Električna dá se porabiti tudi drugače. Zlasti se je tu mislilo, da jo bode jemala za gonilno moč velika in mala obrt. Poleg tega pa se projektuje tudi električna mestna železnica, katera bode, ker se mesto precej širi, kmalu prav potrebno občilo postala. Ako se te nade občinskega sveta uresničijo, tedaj bode v Ljubljani procvetovala tudi blagostanje.

Pri delu, katero se je srečno dovršilo, nahajala je mestna občina vedno najboljšo podpirateljico v visoki c. kr. vladi. Velepoštovani gospod deželni predsednik, ekselencija baron Hein sam se je zlasti živo zanimal za to najnovejše podjetje mestne občine, kar dokazuje okolnost, da se je pri meni večkrat ustno informoval kako delo napreduje in kakega uspeha si mestna občina obeta od njega. Bodi mu na tem, kakor tudi na podpiranju državnih organov sploh izrečena o tej slovesni priliki iskrena zahvala.

Gospoda slavna! Spomnimo se pa tudi Onega, ki je vedno zvest podpiratelj vsacega napredka in čegar srce hrepeni po tem, da bi vse Svoje narode zadovoljil. On, ki je takoj po grozni katastrofi leta 1895. prihitel mej nas, da nas tolaži; On, čegar očetovsko oko je takrat žalostno počivalo na razvalinah zvestega mu stolnega mesta vojvodine Kranjske, bode gotovo z veseljem čul vest, da se Ljubljana oporavlja in jaz prosim preblagorodnega gospoda dvornega svetnika, da o skromni slavnosti, ki se danes tu vrši, blagovoli izvestiti na Najvišjem mestu. Vas, gospoda slavna, pa pozivljam, da se združite z mano vred v klic: Njegovemu Veličanstvu, našem presvetlemu cesarju Franu Josipu I., Seiner

Majestät, unserem allergnädigsten Herren und Kaiser: Slava! Slava! Slava!

V tem, ko so zaorili burni trikratni Slava-klici, zaigrala je vojaška godba cesarsko pesem, začeli so se stroji gibati in zasvetile so električne luči . . . električna naprava je začela delovati, dal Bog, da na trajno srečo in korist mesta ljubljanskega.

Slavnostna otvoritev je bila s tem končana. Zbrano občinstvo si je se ogledalo zanimivo napravo, zlasti funkcioniranje strojev, in se potem razšlo.

V proslavo tega pomembnega dne, kateri je Ljubljani dal električno napravo, je občinski svet v veliki dvorani „Narodnega doma“ priredil sijajen banket, na kateri so bili razun vseh sedanjih občinskih svetnikov povabljeni tudi vsi tisti bivši obč. svetniki, kateri so sodelovali pri posvetovanjih in sklepih glede električne naprave, dalje zastopniki vseh podjetij, katera so napravo izvršila, zastopniki najvažnejših društev, načelniki magistratnih uradov in uredniki ljubljanskih dnevnikov. Dvorana je bila z električno lučjo sijajno razsvetljena, povrh pa je stal na mizi velik, krasen šopek iz steklenih raznobojnih cvetic, v katerih so gorele električne lučice, razen tega pa še več manjših.

Vrsto napitnic je otvoril župan Hribar z naslednjo napitnico:

Slavna gospoda! Na pragu dvajsetega stoletja stojimo; na pragu stoletja, katero znanost v neki proroški viziji nazivlja stoletje elektrike. In res bode tudi lajku, ako pomisli kako ogromno se je v drugi polovici tekočega stoletja razvila elektrotehnika, takoj jasno, da bode v najbližnji bodočnosti nje razvoj dosegel taci dimenzij, o kakoršnih dandanes še pojma imeti ne moremo. V življenji prosvetnih narodov bode elektrotehnika delala čudeza; ona bode pravi spiritus agens za vsa njihova podjetja.

Gospoda moja! Bela Ljubljana prestopa dostojno novo dobo. Stoletje elektrike našlo jo bode pripravljeno. Luč, ki bode drevi zažarela po vseh ulicah našega mesta, pričana naj nam, da se Ljubljana nahaja v vrsti onih modernih mest, ki hrepené po vsestranskem napredku; pričana naj nam, da je njeno prebivalstvo brez razlike narodnosti in političnega mišljenja v tem znamenji složno.

Saj pa mesto naše tudi res napreduje. Zlasti od onega časa, odkar je nastopil vlado modri naš vladar, posebno pa od takrat, ko nam je podelil ustavo, je napredek našega mesta, čegar prebivalstvo se je od 1848. leta skoro potrojilo, očividno. In temu se ni čuditi. Saj je Njegovo Veličanstvo pravi pospeševatelj vsakoršnega napredka in narodi avstrijski, katerih individualni razvoj se je za časa njegovega vladanja tako zelo povzdignil, imajo se ravno njemu največ zahvaliti. Zato se bode pa letošnje leto Evropi, katera je po dogodkih zadnjih mesecev minolega leta začela že nekako pomilovalno opazovati naše razmere, dokazalo, da so avstrijski narodi — pa naj jih v politiki delé še taka videzno nepremostljiva nasprotja — vedno složni, kadar se zbero okolo prestola svojega viteškega vladarja.

Združimo se torej danes, ko je cesarju Franu Josipu I. ravno napočilo jubilejsko leto, v klic: Bog ohrani, Bog obvari Njegovo cesarsko in kraljevsko apostolsko Veličanstvo; Gott erhalte, Gott beschütze Seine kaiserliche und königliche apostolische Majestät. Slava! Slava! Slava!

Občinstvo se je oduševljeno odzvalo županovi napitnici in zaklicalo cesarju trikrat: Slava!

Župan Hribar je potem rekel, da si šteje v posebno dolžnost, omenjati tudi vse tiste, kateri so pripomogli, da se je električna naprava izvršila, in jim v imeni mestne občine izreči najprirodnejšo zahvalo. V prvi vrsti je tu omeniti odsek obč. sveta, kateri je natančno proučil vprašanje o napravi elektrarne in dal tako obč. svetu podlago, da je z mirno vestjo, trdno prepričan, da ukrene ko-ristno stvar, sklenil izvršiti to napravo. Odsek je imel mnogo dela, a palma prvenstva gre prof. Hraske- mu, kateri je bil od 1890. do 1896. l. načelnik odsekov, dalje ravnatelju Senekoviču, kateri je bil postal po odhodu prof. Hraskega načelnik odseku, in članom, ravnatelju Šubicu, inženjerju Pavlinu in nadinženjerju Žužku, katerim bodi izrečena preestrna zahvala. Dalje se je župan v nemškem jeziku zahvalil ravnatelju Hocheneggu, kateremu gre glavna zasluga, da se je električna naprava izvršila srečno in primerno svetovni slavi firme Siemens & Halske, voditelju naprave inženjerju Sapouscheku, brnski tovarni za stroje, inženjerju Wagenführu, kateri je položil kabel, firmi Aman, ki je izvršila betonska dela in inženjerju Urbanickemu, kateri je sgradi-

dimnik. Posebno veselo, je rekel župan, je to, da so se pri tej veliki napravi odlikovale tudi domače moči. Stavbena družba, katera je zlasti v zadnjih letih mnogo storila za razvoj mesta, je prevzela dela točno in dobro izvršila, in isto priznanje gre tudi domačemu obrtniku Avgustu Žabkarju. Končno se je župan zahvalil še južni železnici, ki je za do-važanje materiala dovolila 50 % popusta, in mest- nemu inženjerju Schlauffu ter želeč, da bi bilo novo podjetje mesta na korist, vsem sodelujočim pa na čast, napil vsem imenovanim sodelavcem.

V imeni firme Siemens & Halske se je za na- pitnico zahvalil ravnatelj Hochenegg, kateri je povdarjal, da je električna naprava trajen spomenik delavnosti obč. zastopa, razumnosti in naprednemu mišljenju ljubljanskega prebivalstva, ter dvigne čašo, ključ, naj bode električna naprava Ljubljani v korist in na slavo.

Ravnatelj Senekovič je naglašal, da je odsek storil samo svojo dolžnost, in je napil prihodnosti mesta ljubljanskega. Podžupan dr. vitez Blei- weis-Trsteniški je omenjal zaslug, katere si je pridobilo časopisje in je s toplimi besedami napil županu Hribarju. V imeni kranjske stavbinske družbe je govoril vitez Gariboldi, kateri je na- znanil, da bode nameravana električna železnica morda že ob letu gotova in zahvaljuje se za družbi izrečeno priznanje, zaklical Ljubljani „Zivela“. Rav- natelj Šubic je napil slovenski domovini, za katero živimo in delujemo, profesor Hraske je na- glašal, da je narodova moč odvisna od idej, katere prešinjajo narod in je napil idejam župana Hribarja, po katerih mora Ljubljana postati jedno prvih mest v Avstriji, predsednik mestne hranilnice Petričič pa je napil občinskemu svetu in ljub- ljanskemu prebivalstvu.

Ob 6. uri je župan Hribar zaključil banket, na kar so si udeležniki ogledali prvič električno razsvetljeno mesto.

Naprava je izborna funkcionirala, tako da je bilo vse občinstvo presenečeno in se ni moglo na- čuditi, a tisočim je na ustnih trepetal vzklik: Ž vel napredek, živela svetloba!

V Ljubljani, 3. januarja.

Radi jezikovnih naredb je začel ministerski predsednik baron Gautsch nova pogajanja z zastop- niki Nemcev na Češkem. Ta pogajanja se prično danes na Dunaju in so povabljeni dež. maršala na- mestnik Julij Lippert, dež. odbornik dr. Schlesinger in drž. poslanca dr. Funke in dr. Schücker. — V „Nar. Listyh“ se je ta dni pečal dr. L. Dvořák z jezikovnimi naredbami, in dokazal, da vlada nima pravice razdeliti naredbenim potom Češko v tri dele: v nemški, češki in mešani. Predlog dra. Fun- keja bi Čehom le škodoval. Treba je rešiti najprej državnopravno vprašanje, kajti le v deželah z državnopravno samostojnostjo je možna tvoritev na- rodnih teritorijev.

Kallayevno spletkarjenje. Kakor znano je v Bosni odtegnjen poštni debit vsem liberalnim srb- skim časopisom, ker so pisali proti Kallayu in nje- govim uradnikom. Klerikalna „Naše Doba“, ki iz- haja v Novem sadu, pa uživa čast, da je organ Kallaya. Ta list je najgrše in najnesramnejše na- padel bosensko deputacijo, ki je šla pred cesarja ter proglašal voditelje deputacije za puntarje, so- vražnike države in dežele ter za odpadnike srbske pravoslavne cerkve. „Naše Doba“ je prinesla celo vrsto sramotilnih in denuncijatoričnih člakov proti Kallayevi opoziciji, članke pa je dala potem vlada združiti v posebno brošurico, ki se je podarjala narodu. Proti tem napadom so prinesli vsi neod- visni srbski listi izjavo s 170 podpisov, da so članki do pike lažnjivi in tendenciozni ter da je njihov pisatelj podel sluga Kallaya, ne pa Srb-rodoljub.

Katoliška duhovščina in ruski car. Ob priliki posvečenja novih katoliških škofov v Peter- burgu so poslali zbrani duhovniki carju adresu, v kateri so dejali, da smatrajo pred odhodom za svojo sveto dolžnost, izraziti carju svoja in vseh katoliških občin zvesta in najudanejša čutila ter najprirodnejšo zahvalo za carjevo skrb, da se zado- volje duhovne potrebe rimsko-katoliškega prebival- štva. Hkratu so povdarjali, da smatrajo za svojo dolžnost, skrbeti ne samo za pobožno in pravno življenje svojih vernikov, ampak tudi za to, da se v njihovih srcih utrdi otroška ljubezen in neome- jena zvestoba do velikodušnega vladarja, do pre- stola in države. Adreso je izročil carju minister notranjih del; car je ukazal, da se škofom pristo-čno

zahvali. Ta adresa vnovič dokazuje, da so poročila o preganjanju katolikov v Rusiji gole bajke, ka- koršne so si izmislili le sovražni nemški, večinoma židovski časopisi, ki grde Rusijo pri vsaki priliki in na vse možne načine.

Iz občinskega sveta ljubljanskega.

V Ljubljani, 31. decembra.

Seji, katere se je udeležilo 22 obč. svetnikov, je predsedoval župan Hribar.

Otvorivši sejo je župan Hribar ogovoril obč. svet tako-le:

Slavni občinski svet!

Jutri obhajal bode v večnem mestu v veli- častnej baziliki sv. Petra papež Leo XIII. svojo demantno mašo. Oči vsega civilizovanega sveta obrnjene bodo ta dan v Rim. Verniki, kateri v papežu časté vidnega poveljarja, spremljali bodo ta dogodek s čutili, s kakoršnimi spremljajo otroci vse dogodke v življenji svojega očeta; ostali krščanski svet in tudi drugoverniki, v ko- likor so pristopni postali splošnej izomiki, pa v papežu Leonu XIII. časte moža, ki se odlikuje po svojej učenosti in modrosti. Res je, da se novo- dobni pojem katolicizma ne krije več s pojmom krščanstva in pa njegovih vzvišenih naukov, kajti katolicizem je po večini — in pri nas se to, gospoda moja! kaže posebno jasno — pre- tvoril se v nauk o brezobzirnem boju, v katerem se je pod pretvezo ljubezni do Boga, katerega ne vidimo, skoro popolnoma zavrgel nauk o ljubezni do bližnjega, ki ga vidimo. Vendar bi pa veliko krivico delali častljivemu starčku, ki sedi na prestolu sv. Petra, ko bi njega odgovor- nega delali za to; da, ko bi si le mislili, da se to godi z njegovo vednostjo. Saj je podal že toliko dokazov modre previdnosti in tolerance, da zamoremo biti prepričani, da bi strogo ob- sodil tako počenje, ko bi zanj izvedel. Toda tudi tu velja poslovica: Bog visoko, car daleko.

Zato pa nam danes iskrena čutila spošto- vanja in občudovanja do jubilarja, ki je deležen postal tako izredne milosti božje, navdajajo srca, in jaz si, gospoda moja! izprosim Vašega do- voljenja, da jih jutrišnji dan prijavim Njegovej Svetosti.

Obč. svetniki so z glasnim pritrdjevanjem odobrili županov predlog.

Potem so se vršile dopolnilne volitve v razne odseke namesto bivšega obč. svet. Fr. Rav- niharja in so bili izvoljeni v finančni odsek obč. svet. dr. Požar, v šolski odsek obč. svet. Gro- šelj, v odsek za olupšavo mesta obč. svet. Dimnik, v odsek za ustanovitev mestnega god- benega zbora pa obč. svet. Zabukovec.

O škontraciji mestne blagajne dne 15. de- cembra je poročal obč. svet. Svetek in pred- lagal, ker se je našla blagajna v popolnem redu, naj se vzame poročilo na znanje. — Sprejeto.

O oddaji arhitektonsko-kiparskih del za po- slopje meščanske imovine v Spitalskih ulicah je poročal obč. svet. dr. Stare in je predlagal, naj se oddajo dela, katera je izvršiti iz kamna, po- nudniku Feliksu Tomanu za ponudeno ceno 459 gld., v kateri znesek pa še ni všteto, kar bode veljal kamen, kiparska dela pa naj se od- dajo firmi Fischer, Hasenstein & Bock v Gradci in sicer po jednotnih cenah. — Sprejeto.

Obč. svet. Pavlin o izvršeni popravi le- senega Gradaščinega obrežja. Poprave so izvršili vojaki. Prvotno je bilo za popravo določena svota 2085 gld., porabilo pa se je samo 1162 gld., prihranilo se je torej 923 gld. Poročevalec je predlagal, naj se magistratovo poročilo glede naprave zidanega obrežja ob Gradaščici vzame samo na znanje, od zgoraj rečenega prihranka pa naj se dovoli 600 gld. za popravo štepanje- vaškega mostu. — Sprejeto.

Ostale točke dnevnega reda je obč. svet rešil v tajni seji.

Pred zaključkom seje je župan Hribar ogovoril obč. svet tako-le:

S to točko je rešen dnevni red današnje seje. Predno jo pa zaključim, dovolite mi, častiti gospodje tovariši, ker stojimo na pragu novega leta, da se ozrem nekoliko nazaj na delovanje občinskega sveta v ravnokar minolem letu. Nič manje, ko 41 sej imel je občinski svet v tem letu. Obširni dnevni redi, kateri so se v teh sejah reševali, so Vam vsem še v dobrem spo- minu; ni mi torej treba naglašati, da so odseki, v katerih so se rešitve za občinski svet pri- pravljale, imeli polne roke dela. Zlasti to velja o finančnem, stavbnem, personalnopravnem, po- licijskem, regulacnem in pa o odseku za elek- trarno, o katerih se zamore reči, da so bili v permanenci! Dasi ste se, častiti gospodje tova- riši, Vi vsi pošteno trudili v prostovoljnjej službi v blagor našega mesta; zaslužijo vendar go- spodje, ki so tako neutrudljivo in požrtvovalno delovali v imenovanih odsekih, posebne zahvale, katera naj jim bode s tem izrečena.

Ako se imam dotakniti važnejših zadev, ki so se v ravnokar minolem letu sklenile ali srečno dovele do zvršetka, omeniti moram pred

Dalje v prilogi.

vsem mestne elektrarne. Imela je in žalibog ima še tudi danes nasprotnikov. Toda katera nova naprava ne najde takojšnjih ljudij, ki se ne morejo popeti v svojo sodbo tako visoko, da bi nje korist popolnoma spoznali! Saj je bilo celo pri vodovodu tako. In elektrarna ni za naše mesto veliko manjšega pomena, ko je bil vodovod. Jutri bode torej novodobna luč prvokrat zažarela po vsem mestu. Luč prosvete in napredka se imenuje navadno električna luč. Daj bog, da bi novo leto, katero nam prinese to luč, dovelo nas tudi izdatno bližje onej dobi, ko bode božanska prosveta oživljajoče svoje žarke izlivala v najpozabnejše kotičke našega mesta; ko bode napredek, ki pelje do blagostanja, utaboril si v belej Ljubljani kot zmagovalac nad predsodki, nad dvomi, nad starokopitnostjo in nad reakcionarstvom svetlo svoje kraljestvo.

Pod streho so se v tem letu spravila poplaja topničarske vojašnice in pa ono zaklada meščanske imovine. Vsa ta poslopja so jako solidno zidana in ne bodo — ko se dogotove — zadostovala le vseskozi svojemu namenu, temveč bodo tudi v okras našega mesta.

Važna stvar, katera se je letos dovršila in katera je mestnemu magistratu in občinskemu svetu dala jako veliko opravila, bila je pogodba, ki se je glede 3% nega državnega posojila sklepala z deželnim odborom in pa razdelitev one avote tega posojila, ki je bila namenjena hišnim posestnikom.

Z ozirom na pogajanja, ki se vrše med mestno občino in c. kr. železničnim ministerstvom glede preuredbe tukajšnjih kolodvorov in pa naprave mehaničnih delalnic c. kr. državnih železnic morala je mestna občina skrbeti, da si pridobi pravočasno doslej še nezazidani svet za državnim kolodvorom. Zato je kupila po sklepu občinskega sveta od reda usmiljenih sester njihovo veliko, tamkaj ležeče zemljišče; ob enem pa pripravila vse potrebno, da si pridobi z zamenjavo od dežele Kranjske sosednje še večje zemljišče. S tem je občinski svet storil korak, ki utegne biti prvi na poti k bodočji veliki Ljubljani in zaradi katerega mu bodo gotovo hvalo vedeli še pozni rodovi.

Z otvoritvijo Kuhnove ceste, katera se je že skoro dogradila, ustreglo se bode pred vsem domobranskemu poveljstvu, katero si je te ceste že davno želelo, omogočilo se bode pa tudi, da se hitreje zazidajo tamošnja stavbišča, katera imajo tako lepo, suho in zatišno lego. Bleiweisove ceste, katera bode omogočevala pripravniji dohod k državnemu kolodvoru, sicer ni bilo mogoče letos še podaljšati; vendar pa je občinski svet pripravil za njo potrebni kredit in se bode do spomladi 1898 dovršila.

Glede priredbe velike mestne efektne loterije ukrenilo se je vse potrebno in sklenila se je s hvalno znano bančno tvrdko Schelhammer & Schattera na Dunaji zaradi prodaje sreček taka pogodba, ki zagotavlja mestnej občini — ne da bi prevzela kako obvezo — izdatnih koristij.

Občinski svet sprejel je v tekočem letu spremenjeni pravilnik za upravo meščanske imovine, navodilo za okrajne načelnike, cestno-policijski red, navodilo za mestnega ječarja in pa določbe o pristojbinah za portale in naogledne predalnike. Ako se — kar za gotovo pričakujem — v bodočem letu rešijo še ostala navodila, katera so že v rokah personalno-pravnega in policijskega odseka, izdana bodo navodila za vse agente, ki spadajo v področje magistratnega uradovanja; navodila, katerih se je doslej tako živo pogrešalo.

Mnogo se je v ravnokar minolem letu storilo za regulacijo mesta. Prizadevanja občinskega sveta glede razširjave in uravnave javnih prostorov vidno je skoro na vsak korak in ljudje, ki so poznali predpotresno Ljubljano in jo vidijo sedaj, ne morejo se dosti načuditi tozadevnemu delovanju občinskega zastopa. Se ve, da bode regulacijski odsek tudi v bodočem letu nadaljeval začeto delo; želeli bi le bilo, da bi posestniki, od katerih je mestna občina primorana odkupovati zemljišča, ne stavili prenapetih zahtev, kakor se to žalibog v večini slučajev godi.

Uradovanje mestnega magistrata uredilo so je v teku letošnjega leta kar najbolje. Skoro popolnoma na novo podlago postavilo se je uradovanje mestnega stavbnega urada, v katerem sedaj samostojno pod vrhovnim nadzorstvom višjega inženirja Dufféta poslujejo štirje referentje. Ta uredba imela je očividni uspeh, kajti zadeve, ki so se stavbnemu uradu dodeljevale, so se dokaj hitreje reševale ko pred tem. Poleg tega ima pa ta uredba še to posebno prednost, da se uradniki mestnega stavbnega urada vezbajo za samostojno poslovanje.

Meseca novembra t. l. izvršila se je lanskega leta sklenjena preuredba zglaševalnega urada. Ljubljana ima sedaj prav po najnovejšem načinu urejeno zglaševalstvo in sicer po abecedi in po hišah. Ogromno delo, ki je bilo s to preuredbo združeno, izvršilo se je — seveda z najetjem pomožnih sil — v desetih dneh. Za to preuredbo pridobil si je mestni policijski komisar gospod Fran Podgoršek, ki jo je zasnoval in pod čegar

nadzorstvom se je izvršila, posebne zasluge. Sploh moram delovanje tega mestnega uradnika jako pohvaliti, kajti poleg tega, da je vse zadeve policijskega urada sproti in prav spretno reševal, izdelal je še mnogo navodil, ki so bila deloma že rešena, deloma pa so še v rokah policijskega odseka.

Večini magistratnih uradnikov moram izdati spričevalo, da so svoje dolžnosti vestno in poštrevno izvrševali. V najboljši izgled jim je pač bil moj uradni namestnik, magistratni svetnik gospod Ivan Vončina, ki je vedno skrbel za to, da je imel — kakor se glasi bureaukratski izraz — čisto mizo. Da je pa magistratno uradništvo imelo obilo posla, dokazuje najbolje okolnost, da je letos — kljub adnumeraciji, katera se je v teku leta upeljala — podanih bilo na predsedstveni zapisnik 261, na zapisnik mestnega šolskega sveta 975 in na magistratni zapisnik 44788 števil; vsega vkup torej 46024 ekshibitnih števil ali za 3029 več kakor lani.

Slavni občinski svet! V poslednjih dneh množe se ná-me napadi po nemško-nacionalnih listih. Gotovo mi boste verjeli, da me to ne boli; vsaj bi me morala zona obhajati, ko bi z mojim političnim delovanjem zadovoljni bili ljudje, ki se proglašajo za pristaše političnih bramarbasov Schönererja in Wolfa, katera sans gène priznava, da ju njuni srci vlečete preko črnorumenih meja. Ti ljudje se pa zaganjajo tudi v občinski svet, češ, da slabo gospodari. Ne bode torej odveč, ako se danes dotaknem tudi gospodarstva mestne občine. Tu mi je pred vsem konstatovati, da od vseh posojil, katera je mestna občina doslej najela in katera z loterijskim posojilom vred iznašajo 2.546.000 gld. samo 85.000 gld. ni obrestonosno investovanih. In zakaj se je ta svota izdala? 55.000 gld. za nakup glavinskih delnic Dolenjskih železnic, 30.000 gld. pa deželi Kranjske za prispevek k gradnji gledališča. Od ostalega denarja je 75.000 gld. naloženih v mestnej hranilnici za novi Frana Josipa most; vse drugo pa tako dobro investovano, da donaša mestnej občini veliko več, kakor mora sama plačevati za obresti in amortizacijo. In kdo je, gospoda moja! za tako investovanje skrbel? Občinski svet je to storil, potem ko je narodna stranka dobila večino v njem. Prejšnji občinski svet je namreč le okroglo svoto 180.000 gld. investoval v mestno klavnico.

Kako pa stoji bilancija naše uprave konci leta 1897? Gospoda moja! z blagajničnim prebitkom 61.437 gld. 75¹/₂ kr. zaključujemo to leto. Od tega prebitka naložiti sem dal včeraj in danes za dela, ki so bila proračunjena, pa v tekočem letu ne še popolnoma dovršena, v mestno hranilnico sledeče zneske:

na knjižico št. 21668 za popravilo Štepanškega mostu	gld. 876 90
na knjižico št. 21669 za popravilo stanovanj v Švicariji	350—
na knjižico št. 21670 za napravo napisov na mestnih ljudskih šolah	632—
na knjižico št. 21671 za nove ulične table	3319 31
na knjižico št. 21673 za podaljšanje Bleiweisove ceste	2712 25
na knjižico št. 21672 za kanal v Streljskih ulicah	1400—
na knjižico št. 21674 za popravilo trnovskega pristana	3000—
na knjižico št. 21675 za podaljšanje in kanalizacijo Nunskih ulic	4674—
na knjižico št. 21676 za napravo asfaltnege tlaka pred Slonom	330 78
na knjižico št. 21677 za napravo Kuhnove ceste	5604—
na knjižico št. 21677 ostali čisto prihranjeni prebitki	27704 76
v blagajnici pa je ostalo še gotovine	10833 75 ¹ / ₂

Ako se premisli, da prebitki prejšnjih let dasi se od njih nič ni — kakor letos — resovalo za proračunjena, a neizvršena dela, nikdar niso od dalje dosežali zadnje imenovanih dveh svot, mislim, častiti gospodje tovariši, da zamorejo naši someščani s takim gospodarstvom zadovoljni biti; zadovoljni pa pač ne bodo prej imenovani zabavljači, kateri bi veliko raje videli, da bi mestna uprava bila zares slaba.

Gospoda moja! Končal bodem. Predno pa to storim, ne morem si kaj, da ne bi se kratko dotaknil tudi našega političnega položaja in to tem bolj, ker ni dolgo tega, odkar se je občinski svet brez tega pečal s to zadevo. — Bodoče leto bode jako važno za avstrijske Slovence. To se tudi povsodi priznava in zato se oklepajo tem tesneje jeden drugega. Da je to prizadevanje moralo imeti nekaj upliva tudi na domače naše razmere, naravno je. In res: začul se je iz srede onega tabora, ki je doslej proglašal vedno bratovski boj do skrajnosti — glas po spravi. Da mora to vsiacega iskrenega rodoljuba veseliti, je gotovo. Tudi jaz torej pozdravljam prav od srca klic po slog, ako je odkritosrčen. Ker nas pa ravno pretoklost marsikaj uči, svarim ob enem resno, naj bi se pri pogajanjih, ki se bodo med

obema političnima strankama vršila, pustila na strani vsaka prikrita želja, zlasti vsako teženje, da se zatre svobodna misel. Le tedaj bode sprava mogoča.

Slavni občinski svet! Jutri napoči prvi dan jubilejnega leta za našo državo. Ni še dolgo tega, ko ste sklenili, da bode bela Ljubljana dostojno in slovesno praznovala vladarski jubilej cesarjev. Dovolite mi pa, častiti gospodje tovariši, da jutri brzojavno sporočim Njegovemu Velečanstvu mesta ljubljanskega najudanejšje čestitke k nastopu tega za cesarja in njegove narode tako znamenitega leta.

Vaše pritrdjevanje mi priča, da se v tem oziru strinjate z mano.

Sedaj se bodedo, gospoda moja! razšli in vsakdo izmed Vas bode v krogu svoje rodbine ali pa v krogu znancev in prijateljev poslavljaj se od starega in pričakoval novega leta. Kaj nam to leto krije v svojem naročji, ne vemo še; vsi pa si želimo, da bi bilo srečnejše ko preteklo. In tako želimo tudi našemu mestu srečnejših dnij. Jaz za svojo osobo imam pač še vročo željo, da bi novo leto primaknilo nas znatno bližje onej dobi, v katerej postane Ljubljana takokšna, kakršno si želim v smislu tiskanega svojega poročila, s katerim priporočam nekatere večje nove naprave. Do Vas bode, častiti gospodje tovariši! da izpregovorite odločilno besedo. Zanašam se na Vašo modrost in previdnost; zanašam na čutila Vaših src, katera tako vroče bijejo za blagor in za napredek bele Ljubljane.

Sedaj pa Vam voščim vsem srečno in veselo novo leto!

Obč. svet je vzel županov velezanimivi govor z burnimi izrazi priznanja v vednost.

Podžupan dr. vitez Bleiweis-Trsteniški je naglašal, da je zahvala, katero je župan izrekel obč. svetu, bila morda zaslužena, ali gotovo je, da bi občinski svet ne bil delal tako vztrajno in z veseljem, ko bi ne bil vedel, da se njegovi sklepi točno izvrše. Župan je kot načelnik magistratov z neumorno energijo vodil mestno upravo in zato mu kličejo občinski svetniki na starega leta dan iz srca: Živio in še nadalje tako in veselo novo leto.

Občinski svetniki so zaklicali navdušeno „Živio Hribar“ in s tem potrdili, da jim je podžupan dr. vitez Bleiweis govoril iz srca.

Župan Hribar se je zahvalil za izrečeno mu priznanje in izkazane mu simpatije in je potem zaključil javno sejo.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 3. januarja.

— (Ljubljanski občinski svet — cesarju in papežu) V smislu sklepa obč. sveta je župan Iv. Hribar odposlal naslednjo brzojavko cesarju: „Njegovemu cesarskemu in kraljevskemu apostolskemu Velečanstvu Franu Josipu I. na Dunaji. — Občinski svet deželnega stolnega mesta Ljubljane naročil mi je s soglasnim sklepom, da Vašemu cesarskemu in kraljevskemu apostolskemu Velečanstvu ob vstopu v jubilejno leto izrečem njegove najudanejšje čestitke. Izvršujoč ta sklep, prosim ob enem Vaše Velečanstvo, da se udostoji sprejeti zagotovilo nespremenjene zvestobe in udanosti občinskega sveta in prebivalstva ljubljanskega. — Župan Ivan Hribar.“ — Sv. očetu je povodom demantne maše poslal župan Ivan Hribar naslednjo brzojavno čestitko: „Suae Sanctitati papae Leoni XIII. Romae. — Postestate a senatu Labacensi, Carniolae metropoleos, unanimi votorum consilio accepta, Sanctitati Vestrae hac sol mni die, tam singulari Dei gratia fulgente, humillima prosterno vota gratulationis senatorum urbis et incoliarum, ex corde profitendo obsequium homagiale ac profundissimam venerationem erga sacratissimum caput visibile sanctae matris ecclesiae catholicae. — Ivan Hribar, praefectus municipii Labacensis.“

— (Osebnosti.) Sodnim pristavom v Logatcu imenovani mestni policijski komisar g. Fran Podgoršek je premeščen k sodišču v Ljubljani. — Reservnimi častniki so imenovani gosp. Ernest Perdan pri bos. pešpolku št. 2, Ivan Hribar pri pešpolku št. 97, Ivan Poženel pri pešpolku št. 17, Leon Souvan pri dragonskem polku št. 11, Oskar vitez Tonkli pri lovskem bataljonu št. 7, Ivan Valenčič pri bos. pešpolku št. 2, Alojzij Kosmat pri pešpolku št. 47, Vik. Eržen in Ivan Vrančič pri bos. pešpolku št. 1, Ivan Modic in Ivan Škerjanc pri bos. pešpolku št. 4.

— (Takt, kje si!) Uradnik, ki je poklican v našo po večini slov. deželo, ima pred vsem dolžnost, da opušča vse, kar bi po nepotrebnem žalilo javno slovensko mnenje. Kolikor je slovenskih uradnikov, morajo strogo paziti na to, da v ničemur ne razburijo nemškega javnega mnenja. Drugače je gorje, drugače je nos neizogiben! Zatorej bi brez uspeha

meji slovenskimi profesorji iskali slovenskega Binderja. In prav živo se še spominjamo, da je nekdanji vitez Waser slovenskim svetnikom pri deželni sodišču v Ljubljani namignil — in kako je znal namigniti vitez Waser, je znano! — da morajo tudi na ulici opuščati slovensko govorico, češ, da takt tako zahteva. In sedaj menimo, da so uradniki najmanj poklicani, propagando delati za nemški „schulverein“. To društvo je, v kolikor pridejo v poštevske slovenske pokrajine, pravi „kampfirein“, in gotovo je, da je vsaj silno netaktno, če uradnik v Ljubljani in očitno pokaže, da mu je to, Slovencem presovražno društvo bolj pri srcu, nego pa reveži, ki stradajo in prezebavajo po Ljubljani! To pa je pokazal neki grof, ki slušbuje pri deželni vladi, in pokazal je to tudi sinček dvornega svetnika Plachkega torej sinček moža, kojemu so slovenski državni poslanci še prav pred kratko dobo storili veliko uslugo. Grofa, kakor mladega Plachkega čitamo v listi tistih, ki so se ob novem letu odkupili na korist nemškemu „schulvereinu“. To sta razvon profesorja Binderja jedina uradnika, ki sta čutila v sebi potrebo k ti nepotrebnosti in netaktni demonstraciji! Saj jima nikdo ne prepoveduje, gojiti simpatij do omenjenega nemškega društva, ali po listih jih razobešati, to je pa šala, proti koji moramo s stališča finega takta prav odločno ugovarjati, posebno v teh časih, ko so posebno uradniki poklicani, delati na to, da se žetak razbeljene glave še bolj ne razbelijo!

— (Občinski svet) imel bode v torek, dne 4. januarja 1898. ob petih popoldne v telovadnici I. mestne deške petrazrednice v Komenskega ulicah redno sejo. Dnevni red: I. Predsedstvena naznanila. II. Čitanje in odobrenje zapisnika zadnje seje. III. Stavb. ods. poročilo: 1. O ponudbi učitelja Františka Stehliškega glede njegovih šolskih tabel; 2. o prizivu Frana Pirkota v zadevi projektovane zgradbe lope ob prihodnji Bleiweisovi cesti; 3. o prizivu Matevža Zdešarja proti magistratni odredbi z dne 2. t. m. št. 39.715; 4. o določitvi nivoja za novo cesto, ki je projektovana paralelno z Dunajsko cesto in pa za sosedne ulice in ceste. IV. Finančnega odseka: 1. O ponudbi Alojzije Turkove za odkup mestne hiše v Prešernovih ulicah št. 24; 2. o ponudbi „pisateljskega podpornega društva“, da mestna občina odkupi njegovo posestvo na Poljanski cesti št. 17. V. Nadzorovalnega odseka za elektrarno: 1. O opravljenem redu mestne elektrarne; 2. o predlogu o zadevi priznanja stavbne doklade elektrarniškega inženirja Schlaufu.

— (Repertoir slovenskega gledališča.) Jutri, v torek, se uprizori nova drama in to igra, katera je znana do cela po vsem svetu, A. E. Brachvoglov „Narcis“. Velezanimo v dejanje se vrši na francoskem dvoru v njega središču pa stoji markiza Pompadour. „Narcis“ je stalno na repertoiru vseh velikih gledališč in jeden najprijetnejših dramatiških proizvodov. Ne dvomimo, da doseže „Narcis“ tudi pri nas najlepši uspeh, zlasti ker je naslovna ulga v rokah gosp. režiserja Inemanna, kateri jo šteje mej najboljšo svoje partije. Gosp. Inemann je s to ulogo prestopil v novo stroko dramatiškega delovanja. V začetku svoje umetniške kariere je g. Inemann igral največ komične partije, šele pozneje se je odločil za stroko, v kateri deluje še sedaj z najlepšim uspehom. „Narcis“ je g. Inemann igral l. 1890 v Pragi in dosegel v tej ulogi senzacionalen uspeh. — V četrti predstavi se bode prijavljena žaloigra „Deborah“, v nedeljo ljudska igra „Brat Martin“, v kateri bodeta gostovala gospa Polak-Bohinčeva in g. Podgrajski, prihodnji torek pa se bode na korist g. Fedyczkowskemu pela opera „Halka“, na katero posebno opozarjamo vse prijatelje slovenskega gledališča, zlasti izvenljubljanske, kateri se naj pravočasno oglase, ker se ta opera po tretji repizi z ozirom na druge novitete, ki pridejo še na vrsto, za nekaj časa odstavi z repertoira.

— (Slovensko gledališče.) V soboto se je „Halka“ drugič pela in šele pri tej predstavi smo spoznali vso krasoto tega znamenitega dela, ker je to pot tudi osebe storilo svojo dolžnost v polni meri. Res, da je libreto ponekod precej slaboten in tudi glasba je časih preveč konvencionalna, ali vse to pozabi slušatelj, kadar čuje toli domače zvoneče zборе in arije, katere ga elektrizujejo in entuzijazmirajo. Letos je še ni bilo predstave, pri kateri bi bilo občinstvo svoja

čutila izražalo tako navdušeno s tako elementarno silo, kakor v soboto, in priča najbolje kak uspeh je opera dosegla. Izrazi priznanja niso veljali samo izborni predstavljalci naslovne partije, gosp. Ševčikovi ampak tudi vsemu drugemu oboju, gosp. Horvatovi g. Raškoviću, g. Nolliju, g. Fedyczkowskemu, zboru in zlasti še kapelniku Benišku. Predstava je bila v vsakem oziru točna in jako dobra ter lepo uprizorjena. Posebno je omeniti, da so plesi, katere je aranžiral g. Fedyczkowski, jako ugajali, ker se je plesalo elegantno in precizno. Gledališče je bilo popolnoma razprodano, in so bili v parter celo stoli postavljeni.

— (K premijeri „Halka“) došel je še naslednji brzojav: „Povodom predstavljanja najznamenitejša poljske opere pošilja akademika mladina poljska v Lvovu srčne pozdrave in izraze radosti. Wroblewski, Berlinski.“

— (Redni občni zbor telovadnega društva „Sokol“) bode v sredo, dne 5. januarja t. l. na galeriji telovadnice v „Narodnem domu“. Dnevni red: Nagovor staroste. Poročilo tajnikovo. Poročilo blagajnikovo. Poročilo računskih preglednikov. Poročilo načelnikovo. Volitev odbora (staroste, podstaroste, 7 odbornikov in 2 računskih preglednikov). Prememba pravil. Slučajnosti. Začetek ob 8. uri zvečer.

— (Silvestrov večer ljubljanskega „Sokola“) je privabil v telovadno dvorano toliko gostov, da je bila do zadnjega prostorka polna. Prva zanimivost je bil nastop novoustanovljenega trgovskega pevskega društva, ki je pod energičnim voditeljstvom g. dra. Kapusa prav dobro zapelo nekaj lepih točk. Občinstvo je prirejalo društvu ovacije. Samospevi g. tech. Jar. Kersnika, ki razpolaga s čistim, krepkim in prav simpatičnim tenorjem, so bili sprejeti z najiskrenejšim priznanjem. Komični prizor „Pihavnik“, kateri sta izvajala g. Inemann in g. Podgrajski, je vzbujal veliko smeha, vendar je bil za toli izbrano občinstvo preveč priprost. Vojška godba, ki je bila ta večer razdeljena na 4 dele, ni nikakor zadoščala svojemu namenu. Krivda seveda ne zadeva odbora, nego vodstvo vojaške godbe, ki je poslalo v „Narodni dom“ menda — ostanke. Tu se je zopet pokazala velika potreba meščanske godbe! „Sokolov“ starosta, g. dr. Tavčar, je ob 12 pozdravil goste, napil domovini ter voščil vsem rojakom in rojakinjam, zlasti pa Sokolom in Sokolicam srečno novo leto. Po vzporedu se je razvil ples.

— (Slavčeva novoletna veselica) se je dobro izvršila. Radi nedostajanja prostora priobčimo obširnejše poročilo jutri.

— (Ulom.) V noči od 1. na 2. t. m. prišli so trije neznani storilci v delavnico Avgusta Žabkarja na Marije Terezije cesti in so skušali vlomiti v Železno blagajnico, ki se nahaja v komptoarju. Delavec Martin Žagal spal je blizu komptoarja in je slišal ropot v delavnici. Isti je ostal in šel v delavnico, kjer je zločinca našel pri delu. Velede teme jih ni spoznal. Zločinci so pri prihodu Žagarja takoj pobegnili in niso zapustili za seboj nobenega sledu.

— (Samomor.) Danes ponoči se je neki domobranec v domobranski vojašnici obesil. Našli so ga zjutraj mrtvega. Urok samomoru je baje strah pred kaznjo, katero je imel nesrečnej pričakovati, ker je nekemu vojaku ukradel neko malenkost.

— (Izjava občine Trojane) sprejeta soglasno v zadnji seji obč. zastopa se glasi: Občinski odbor občine Trojane najodločneje obsoja pogubno delovanje vseh obstrukcijskih strank državnega zbora, katere so z nečutenimi sredstvi zaprečile vsako pozitivno delo v prid gospodarskega napredka raznih stanov; iskreno pozdravlja solidarnost državnoborske večine, želeč, da ista vstraja na zapričetem potu. Istotako se iskreno pozdravljajo poskusi za spravo vseh kranjskih Slovencev, ker le v složnem delovanju je upati vseh uspehov v prid mile Kranjske in širne naše domovine Avstrije.

— („Narodni dom“ v Novem mestu) Društvo „Narodni dom“ v Novem mestu imelo bode dne 22. januarja t. l. ob 6. uri zvečer v „Narodnem domu“ svoj občni zbor, kateri se bo vršil po običajnem vzporedu.

— (Z lga) se zam poroča: Ko se je na Silvestrov večer vračal kmetski fant Uršič Janez s svojimi prijatelji domov, priplazil se je natihoma neki Damijanov ter udaril z neko stvarjo fanta Uršiča tako močno po glavi, da mu je razbil črepinjo in je revež umrl v par urah brez vsake pomoči. Ta umor vzbuja pri nas splošno ogorčenje in je bil ubijalec že aretovan.

— (Umrl) je v Gradci znani vinorejcestrokovnjak dež. komisar Ivan Balon. Pokopan je bil danes zjutraj na Bizelskem. — V Gorici je umrl kanonik in stolni župnik Fran Košuta v starosti 64 let.

— (Potrjena izvolitev.) Cesar je potrdil izvolitev g. Ivana Rogine načelnikom okrajnega zastopa slovenjegraškega in gosp. Ivana Bartha njegovim namestnikom.

— (Manifest laških dež poslancev gorških.) Iz Gorice se nam piše: Ker slovenski poslanci niso prišli v dež. zbor, čutili so laški poslanci potrebo, obrniti se do volilcev s posebnim oklicem, kateri je postavila famozna trojica Pajer, Venuti in Verzeznassi. Ta oklic je izšel na starega leta dan in je naredil utis — predpusne burke. Lahi čutijo dobro, da je korak slovenskih poslancev najglasnejši protest proti razmeram, katere vladajo v deželi, da so se oprijeli tega najekrajnejšega sredstva samo, ker so razmere postalne neznosne, ker je kupa polna. Da bi parilizovali utis, kateri napravi korak slovenskih poslancev, izdali so Lahi svoj oklic. To opisovanje kaže vse hinavstvo in vso nesramnost, s katero se odlikujejo primorski Lahi. V manifestu se predstavljajo Lahi kot skrbni očetje cele dežele, za katere blagostanje čutijo „il dovere di provvedere equamente“, dasi ve že vsak farlanski šolar, da skrbje laški poslanci samo za svoj žep — agro monfalconese! — in da škodujejo slovenskemu delu dežele, koder le morejo. Patetično zatrjevanje laških poslancev o skrbi za blagor cele dežele ne naredi na nobenega razsodnega človeka utisa, napadi na slovenske poslance pa se tem samo na čast. Manifest očita slovenskim poslancem, da so intransigentni — o, da bi le bili! — Da je njih abstinenca „non solo uno sfregio fatto alla maestà della nostra corporazione legislativa“, ampak da kaže tudi pamanjkanje najelementarnejše obsirnosti za dež. glavarja, torej za moža, kateri je pripomogel, da so postale razmere v deželi neznosne, uzrok abstinenci pa je po tem oklicu ta, da hočejo Slovenci „siloma doseči, kar se jim legalnim potom ne more dobiti, da s temnimi spletkami izsilijo, česar si očitno ne upajo zahtevati, česar si niti povedati ne upajo, da zahtevajo“. Tako sumničje je preneumno, da bi je kdo zavračal in komur je božja pravdnost dala tako malo možganov, da to veruje tisti naj le veruje. Zahteve slovenskih poslancev so znane, bile so že nebrojokrat formulirane in prav ker vse slovensko prebivalstvo ve, da so te zahteve življenski pogoj za Slovence na Goriškem, prav zategadelj stoje in ostanejo neomahljivi in solidarni s svojimi poslanci in naj izdajo Lahi vsak dan tak oklic, kakor zadnji dan l. 1897., ne ulove v svoje zanke nobenega slovenskega moža.

— (Okrajnim šolskim nadzornikom za Tolminsko) je imenovan vadnični učitelj v Gorici g. Valentin Kumar.

— (Italijanska nagajivost) Tržaški občinski zastop se v zadevi izvolitve Ivana Nabergoja občinskim svetnikom ne ukloni niti najvišji upravni instanci. Ta je razsodila, da je bilo razveljavljenje izvolitve Nabergoja popolnoma nezakonito, ali namesto, da bi se občinski svet pokoril, skuša na prav tihotapski način vso stvar čim dlje zavleči. Najprej je sklenil, da je voliti poseben odsek, kateri naj pretresa vprašanje izvolitve Nabergoja, zdaj pa odklada izvolitev odseka od seje do seje. Menda hoče res, kakor je bilo čitati, vso stvar do spomladi zavleči, potem pa provocirati razpust občinskega zastopa, samo da ne bo treba priznati Nabergoja občinskim zastopnikom. To postopanje tržaških Lahonov svedoči, da ta gospoda nima kar nič spoštovanja niti pred najvišjo upravno instanco, zajedno pa svedoči, da je primorska vlada izgubila vso avtoriteto, ker se Lahi na tak način upajo rogati poglavitnim pogojem ustavnega življenja.

(Interurbanna telefonska proga Dunaj-Trst) je počenši s 1. januarjem 1898. le od 1. do 2. ure 15 minut popoldne in ne več od polu jedne do 3. ure pop. kakor dosihdob — izključno prometu mej Dunajem in Trstom odprta in samo v tem času s telefonskimi govorilnicami na borzah na Dunaju in v Trstu direktno zvezana.

* (Turška Amaconka.) Turški uradni list poroča, da je nakazal sultan gospej Fatmi Hanumi, ki se je v moški obleki udeležila bojev proti Grkom, mesečno pokojnino 300 piastrov.

* (Nesrečno mesto.) Port-au-Prince, glavno mesto zamorske republike Haiti, sta obiskali hkratu dve nesreči. Najprej je pogorelo 800 hiš, mej temi več skladišč, cerkev in hotelov. 3000 ljudi je brez strehe. Dva dni zatem pa se je dogodil hud, več minut se ponavljajoč potres, ki je uničil še ono, kar je pustil požar.

* (Kuga v Indiji) V Bombayu divja še vedno strašna kuga. V enem dnevu umrje baje nad 30 ljudi. Doslej je obolelo za kugo 14.257 ljudi, umrlo pa 11.882!

Darila:

IV. Iskas onih, ki so se odkupili v prid družbe sv. Cirila in Metoda novoletnih voščil: gospa Josipina Šumi 2 K, Ivan Jamček z rodbino 2 K, I. Prosenc z rodbino 2 K, Roza Bahovec 1 K, dr. Makso Pirc s soprogo 2 K, Göstel z rodbino 1 K, rodbina Souvanova 2 K. St. Jakobsko-trnovska podružnica.

Za družbo sv. Cirila in Metoda odkupil se je na Vrhniki novoletnih voščil tudi še sodnijski pristav g. dr. Anton Furlan. — Vrhniska podružnica.

Uredništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: G. Josip Sever v Ljubljani 17 kron 12 vin., nabral in kot prebitek tombole na Silvatrov večer v gostilni „pri Figovcu“. — Oddelek sl. del. pev. društva „Slavec“ nabral mej sabo v gostilni „pri avstrijskem cesarju“ 6 kron kot novoletno darilo družbi. — G. Iv. Nep. Resman in sogroga Pavlinka 3 krone pri mizi s frazami! Za odkupilo. — G. Ernest Koželj v Ljubljani 3 krone za odkup novoletnih voščil. — Gg. Jos. Merhar, Anton Tavser in Ivan Lovšin, trgovci v Dolenji vasi pri Ribnici 6 kron v odkup od novoletnih voščil. — G. Ivan Nagu v Javorniku na Gorenjskem 2 kroni za novo leto! — Rodbina Počkar 3 krone namesto venca na krsto gospej Ivanki Gutnikovi. — Skupaj 40 kron 12 vin. — Živeli rodoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

Zahvala. Mesto venca na krsto prerano umrle rodoljubic gospe Ivane Gutnikove, je doposlala gospa Antonija Šulc 2 gl. šentjakobsko-trnovski ženski podružnici sv. Cirila in Metoda, za kar ji izreka odbor presrečno zahvalo, želeč da bi našla mnogo posnemovalcev.

Književnost.

„Ljubljanski Zvon“ 1. št. tega najboljšega, najstarejšega in najuglednejšega slovenskega mesečnika za leposlovje in znanstvo nas je razveselila z mnogimi novostmi. Založništvo je nabavilo povsem nove, jako lepe črke, novo „glavo“, nove inicijalke in vinjete, katere je naslikal v docela modernem žanru znani slovenski akad. slikar M. Jama. „Zvon“ ima tudi novo, simpatičnejšo obleko — modno rumenkast ovitek. Bogato in jako zanimivo vsebino pričajo prihodnjič. Omenjamo le, da se začnjenati že v 1. številki dve obširni povesti in da je objavljenih več krajših povestic, členkov in pesmic. „Lj. Zvon“ velja za vse leto samo 4.60 gl. Za dijake, učitelje in učiteljice pa 4 gl. Prijatelji lepe domače literature, agitujte za „Zvon“ in naročajte ga!

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj 3. januarja. Včeraj se je vršil tukaj shod dunajskih Čehov, kateri je sklenil, prirediti v štirinajstih dneh veliko manifestacijo dunajskih Slovanov proti sklepu dež. zbora dolenjeavstrijskega, da mora biti nemščina izključni učni jezik na vseh ljudskih in meščanskih šolah na Dolenjem Avstrijskem. Na shodu je govoril tudi urednik Podgornik, ki je ožigosal Luegerjevo nekonsekventnost. Opozorjal je, da je Lueger v drž. zboru zahteval jezikovni zakon, v dolenjeavstrijskem dež. zboru pa pripomogel, da je obveljal nasilni predlog Koliskov, rekši, da hočejo Nemci specialne jezikovne zakone povsod tam, koder so v manjšini, a koder so v večini, da hočejo vse druge narode zatirati. Shod je izrekel slovanskim drž. poslancem zaupanje: jih naprosil, naj varujejo češko prebivalstvo na Dol. Avstrijskem in v naprej protestoval proti sankcijon ranju rečenega sklepa dež. zbora dolenjeavstrijskega.

Dunaj 3. januarja. Voditelji nemške liberalne stranke na Češkem dr. Schlesinger, Lipfert in Funke so se odzvali Gautschevemu povabilu na konferenco in so prišli danes sem, povabljeni zavtopnik nemških nacionalcev, dež. posl. dr. Schücker pa ni prišel. Posvetovanje barona Gautscha z rečnimi poslanci je trajalo le malo časa.

Dunaj 3. januarja. Deputacija moravskih mlinarjev je bila danes pri trgovinskem in pri poljedelskem ministru in je prosila nujno, naj se premeni pogodbeni določba glede uvažanja ogerske moke, a dobili so odgovor, da na to sedaj še misliti ni.

Praga 3. januarja. Izvrševalni odbor kluba nemških dež. poslancev imel bode 9. t. m. dopoldne sejo, klub pa popoldne, da se odloči

glede vstoda nemških poslancev v dež. zbor. Vladni krogi so prepričani, da je vstop nemških poslancev v dež. zbor zagotovljen.

Praga 3. januarja. Znana češka igralka Maruška Bittnerjeva je umrla.

Lvov 3. januarja. Včeraj je posebna deputacija obč. sveta izročila v Busku grofu Badeniju diplomu častnega meščana. V dotičnih govorih se politika ni omenila.

Budimpešta 3. januarja. V današnji seji poslanske zbornice je ministerski predsednik Banffy naznanil cesarjevo odločbo glede kvote. Posl. Hallo je zahteval, naj se odločba dokaže posebnemu odseku. Banffy je proti temu protestoval in naznanil potem, da se je vlada, ker se nagodbeni provizorij ni mogel pravočasno uveljaviti, dogovorila z avstrijsko vlado, da se glede vseh nagodbenih zadev zagotovi začasna reciprociteta.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo! Ujjudno vabimo na svojo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla konec meseca naročnina, prosimo, da je o pravem času pomene, da pošljemo ne premeha in da dobimo številke.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Vse leto gl. 15.— Četrt leta gl. 8.50
Pol leta „ 8.— Jedn. mesec „ 1.10
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. na četrt leta.

Za pošiljanjem po pošti velja:

Vse leto gl. 15.— Četrt leta gl. 4.—
Pol leta „ 8.— Jedn. mesec „ 1.40
Naročnje se lahko s vsakim dnem, a h kratu se mora poslati tudi naročnina, drugače se ne ohrani na dotično naročilo.

Upravištvu „Slovenskega Naroda“.

Listnica uredništva.

V. K—r (A. Jamec) na D.: Prejeli. Objavimo. — M. L. v R.: Hvala! Ko prečitamo, odgovorimo. — J. C. na V.: Nemogoče.

Štev. 87. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 828.

V torek, dne 4. januarja 1898.

Prvikrat:

Narcis.

Založna v petih dejanjih. Nemški spisal A. E. Brachvogel. Poslovenil A. Funtek. Režiser g. Rudolf Inemann. Blagajnica se odpre ob 7. uri. Začetek točno ob 7.1/2. uri. Konec po 10. uri.

Pri predstavi sodeluje orkester sl. c. in kr. pešpolka št. 27. Prihodnja predstava bo v petek, dne 7. januarja 1898.

Iz uradnega lista.

Invršilne ali ekskutivne dražbe: Marije Bužga posestvo v Gorenji vasi (v drugič) dne 5. januarja v Mokronogu.

Antona Longota posestvo v Vel. Pudlogu, 5. dne januarja in 5. februarja v Krškem.

Blata Dekleve zemljišče v Turnu, cenjeno 4685 gl., dne 5. januarja in 7. februarja v Ilir. Bistrici.

Antona Tomšiča posestvo v Knežaku, cenjeno 1320 gl., dne 7. januarja in 7. februarja v Ilirski Bistrici.

Janeza Mazija zemljišče v Rovtah, cenjeno 4216 gl., dne 8. januarja in 7. februarja v Logatcu.

Neže Bradeška posestvo v Rovtah, cenjeno 1083 gl., dne 8. januarja in 8. februarja v Logatcu.

Umrli so v Ljubljani:

Dne 30. decembra: Ivana Gutnik, magistratnega uradnika žena, 45 let, Vodmat št. 94, otrpnenje srca in pljuč. — France Ovan, delavčev sin, 7 mes., Kladezne ulice št. 8, črvenasi katar.

Dne 31. decembra: Ivan Achtschin, trgovec, 43 let, Vodmat št. 74, jetika.

V deželni bolnici:

Dne 28. decembra: Fran Ciglar, delavec, 51 let, jetika. Dne 30. decembra: Marija Fröhlich, strešnica, 51 let, rak.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306.2 m.

Decemb.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo	Padačina v mm. v 24 urah
31.	9. zvečer	735.3	2.7	sl. szah.	dež	
1./1.	7. jutraj	733.4	1.8	sl. svzh.	dež	12.2
2.	2. popol.	732.6	4.1	sr. zahod	dež	
3.	9. zvečer	733.3	3.3	sr. zahod	dež	
4.	7. jutraj	734.2	2.6	sr. zahod	megla oblačno	24.3
5.	2. popol.	735.1	5.2	sl. svzh.		
6.	9. zvečer	737.3	3.5	sr. jug	dež	
7.	7. jutraj	741.4	2.8	sr. jzah.	dež	17.0
8.	2. popol.	743.5	6.9	sl. szah.	del. jasno	

Srednja temperatura petka, sobota in nedelje 2.7°, 3.1° in 3.8°, za 5.3°, 5.8° in 6.5° nad normalom.

Dunajska borza

dne 3. januarja 1898

Skupni državni dolg v notah	102	gl. 05	kr.
Skupni državni dolg v srebru	101	20	„
Avstrijska zlata renta	121	60	„
Avstrijska krona renta 4%	102	20	„
Ogerska zlata renta 4%	121	15	„
Ogerska krona renta 4%	99	55	„
Avstro-ogerske bančne delnice	941	—	„
Kreditne delnice	353	—	„
London vista	119	95	„
Nemški drž. bankovci za 100 mark	58	77 1/2	„
20 mark	11	74	„
20 frankov	9	52 1/2	„
Italijanski bankovci	45	45	„
C. kr. cekini	5	59	„

Zahvala.

Za mnogobrojne izraze sočutja in sožalja ob boleznih, smrti in pogrebu moje nepozabne soproge, gospe

Ivanke Gutnik roj. Mencej

za poklonjene vence in izredno veliko število pogrebnikov, izrekam vsem prijateljem in znancem zlasti pa odličnim gospe in gospicam, zastopnicam vseh treh ljubljanskih ženskih podružnic sv. Cirila in Metoda, gg. zastopnikom odbora glavne družbe, gg. magistratnim uradnikom, pleškarskemu ter slovenskemu zidarskemu in tesarskemu društvu svojo najpriskrnejšo zahvalo. Končno in posebej pa zahvaljam slavno pevsko društvo „Ljubljana“ za njega prelepo petje.

V Ljubljani, 3. prosinca 1898.

Anton Gutnik

(15) magistratni uradnik.

Zahvala.

Za pismeno izražano sočutje, darovanje krasnih vencev in spremstvo k zadnjemu počitku naše ljubljene hčerke, oziroma sestrice

Pavle

izreka najtoplejšo zahvalo, osobito sl. kvartetu „Iliriji“ za prelepo nagrobno petje ter g. načelniku in gg. ognjegascem požarne brambе v Polhovemgradu

(16) rodbina Rant.

Polhov gradec, 2. prosinca 1898.

Alojzija Kapelle roj. Pauer javlja v svojem, kakor tudi v imenu svojih otrok Zofje omoč. Haring, Karoline omoč. Fax, Frančiške, Marije in Ivane, svojih vnukov in pravnukov, kakor tudi vseh sorodnikov in znancev, pretužno vest o smrti svojega preljubega, nepozabnega soproga, oziroma očeta, tasta, deda, pradede in svaka, gospoda

Ivana Kapelle-ta

oskrbnika N. V. R. komende Metlika v p.

kateri je v četrtek dne 30. grudnia m. l. ob 2. uri popoldne, po kratkem trpljenju, v 85. letu svojega življenja, mirno v Gospodu zaspal.

Zemeljski ostanki dragega pokojnega so bili v soboto, dne 1. prosinca t. l. ob 1/2 4 uri popoldne, iz hiše žalosti na mirodvor pri treh farah k večnemu počitku prepeljani.

Sv. maše zažadnice bodo se brale v župnijski cerkvi sv. Nikolaja.

Metlika, 2. prosinca 1898.

(10)

Zahvala

za mnogobrojne dokaze sočutja o smrti preljubega soproga, očeta in deda, za prekrasne vence, za gniljivo petje prečastiti duhovščini, častnim gospodom uradnikom, požarni brambi, tukajšnji godbi in vsem prijateljem in znancem, kateri so nenadomestljivega pokojnega k zadnjemu počitku spremili.

Metlika, 2. prosinca 1898.

Zalujoči ostali.

Generalnega agenta za Kranjsko

išče znamenita zavarovalnica, katera zavaruje na življenje in proti neugodam odrasle in otroke (brez zdravniške preiskave). Začetniki se pouče in osebn vpelejo v delovanje; sposoben zastopnik dobi visoko plačo. Kavcija 1000 gl. Ponudbe pod „Zukunft J. B. 4929“ naj se pošljejo na trdko Haasensteina & Vogler Dunaj, 1.

(12—1)

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1897.

Odhod iz Ljubljane juž. kol. Proga čez Trbiž
Ob 12. uri 5 m. po noči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno; čez Selzthal v Aussee, Solnograd; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 50 m. dopoludne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 2 m. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd. Lend Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Geneva, Pariz; čez Klein-Reifling v Steyr, Linz, Budejovice, Plzenj, Marijine vane, Hebr, Francove vane, Karlove vane, Prago, Lipsko, Dunaj via Amstetten. — Proga v Novo mesto in v Kočevje. Ob 6. uri 15 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 12. uri 55 m. popoldne mešani vlak. — Ob 6. uri 30 m. zvečer mešani vlak. — **Prihod v Ljubljano**. j. k. Proga iz Trbiža. Ob 5. uri 52 m. zjutraj osebni vlak z Dunaja via Amstetten, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Aussee, Ljubna, Celovca, Beljaka, Franzensfeste. — Ob 11. uri 20 m. dopoludne osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Karlovih varov, Heba, Marijinih varov, Plznja, Budejovic, Solnograda, Linca, Steyra, Pariza, Geneva, Curiha, Bregence, Inomosta, Zella ob jezeru, Lend Gasteina, Ljubna, Celovca, Linca, Pontabla. — Ob 4. uri 57 m. popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selzthala, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla. — Ob 9. uri 6 m. zvečer osebni vlak z Dunaja via Amstetten, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. — Proga iz Novega mesta in iz Kočevja. Ob 8. uri 19 m. zjutraj mešani vlak. — Ob 2. uri 32 m. popoldne mešani vlak. — Ob 8. uri 35 m. zvečer mešani vlak. — **Odhod iz Ljubljane** d. k. v Kamniku. Ob 7. uri 23 m. zjutraj, ob 2. uri 5 m. popoldne, ob 6. uri 50 m. zvečer. — **Prihod v Ljubljano** d. k. iz Kamnika. Ob 6. uri 56 m. zjutraj, ob 11. uri 8 m. dopoludne, ob 6. uri 20 m. zvečer. (17—1)

Deset minut od nameravane proge bodoče bohinjske železnice, 2 uri od Bleda, se prostovoljno pod jako ugodnimi pogoji

proda

hiša z gospodarskim poslopjem mlinom in žago

z izvrstno vodno močjo, ki bi bila sposobna tudi za kako večje tovarniško podjetje.

Nadrobnoti pove dr. Valentin Krišper v Ljubljani. (14—1)

Cukerin

200krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablic za gld. 1.50,
250 " " " 3.50,
500 " " " 6.50.

Cukerin

350krat slajši, nego sladkor iz repe

100 tablic za gld. 2.50,
250 " " " 5.50,
500 " " " 9.50.

Posilja po poštne povzetji

J. Vojtech, Nusle-Praga.

Ako se pošlje denar naprej, se pošlje blago poštne prosto. (1963—5)

Poštna odpraviteljica

z dobrim spričevalom želi vstopiti na kake pošte. Ponudbe s pogoji blagovolijo naj se pošlji pod šifro „J. L. št. 42“ na upravnstvo „Slov. Naroda“. (8)

V Vodmatu h. št. 94, pri veliki cesti, zraven tovarne za salame, oddasta se takoj (9—1)

dve lepi stanovanji

v I. nadstopju, z dvema slikanima sobama, kuhinjo, kletjo in drvarnico, in sicer prvo za 144 gld. in drugo za 132 gld. letne najemščine z vsem skupaj.

Pod prav ugodnim pogojem se proda ali kavcije zmožni osebi poštenega značaja na račun odda dobro upeljana

trgovina z mešanim blagom

zaradi prevzetja drugega podjetja. — Naslov pove iz prijaznosti upravnstvo „Slov. Naroda“. (1991—8)

Pozor!

Jutri v torek dne 4. t. m. ob 3. uri popoldne (6)

JOUR-FIXE

gostilničarjev in kavarnarjev v gostilni gospoda Frana Hren-a Prešernove ulice.

Mestna hranilnica v Kranji

plačuje vlagateljem tudi po novem letu po

4% obresti

od njihovih vlog, torej brez odbitka novega rentnega davka, katerega bo hranilnica plačevala iz lastnega. (13—1)

„THE GRESHAM“

zavarovalno društvo za življenje v Londonu.

Filijala za Avstrijo: Dunaj, I., Giselastrasse 1. Filijala za Ogrsko: Pešta, Franz-Josefsplatz št. 5 in 6, v hiši društva.

Društvena aktiva dne 31. decembra 1896 kron 157,805,340—
Letni dohodki na premijah in obrestih dne 31. decembra 1896 28,670,916—
Izplačila zavarovalnin in rent in zakupnin itd. za obstanke društva (1848) 339,497,900—
Mej letom 1896 je društvo izpostavilo 8654 polic z glavnico 80,577,950—
Prospekte in tarife, na podlagi katerih izdaja družba police, kakor tudi obrazce za predloge, daje brezplačno

glavna agentura v Ljubljani, vila nasproti „Narodnemu domu“ pri Gvidonu Zeschko-tu. (1463—3)

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravlja v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlajenjih dušnih organov, ter je najboljšo sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobil, hripavost in vratobol. Tudi zastarani kašelj se tem zdravilom v najkrajšem času dá odpraviti; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam samo ono:

„Velecenjeni gospod lekarnik! Pošljite mi še tri steklenice Vašega izvrstno delujočega trpotčevega soka; potrebujem jih za moje poznanke. Jaz sem od dveh steklenic od neznoznega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam! Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobilnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaji, 20. marca 1897.“

Pazi naj se toraj, da je na vsaki steklenici varstvena znamka, t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo oni je pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenici s točnim opisom je 75 kr. — Razpošilja se vsaki dan s pošto na vsa mesta, in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 kr. za zametek) ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušeni zdravil razpošiljajo se na zahtevo zastopni in poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20. (1360—14)

Popolna razprodaja.

Vsled sklepa upniškega odbora se v konkurzno maso Ig. Žargi-ja spadajoče

manufakturno in pozamentarijsko blago

nahajajoče se v prodajalnici

Ig. Žargi-ja

na Sv. Petra cesti št. 6

na drobno razproda.

● Razprodajalo se bo pod tovarniško ceno. ●

Razprodaja traja le kratek čas.

(1976—3)

Oskrbnik konkurzne sklade:

Odvetnik dr. M. Pirc.

Št. 22.779

Razglas.

(1942)

Ravnateljstvo c. kr. priv. vzajemne zavarovalnice proti požarnim škodam v Gradcu si usoja svojim p. n. zadružnikom naznanjati, da se

s 1. januarjem 1898

začenja

vplačevanje doneskov za leto 1898

in da se vsak čas lahko plača pri ravnateljski blagajnici, pa tudi pri zastopih v Celovcu in v Ljubljani* in okolišnih komisarijih.

Pri tem se pa omenja, da se vsem tistim zadružnikom poslopinjega oddelka, ki so bili že prvih devet mesecev 1896 pri zavarovalnici zavarovani in še 1898. leta ostanejo, po sklepu društvenega zbora z dne 3. maja 1897 iz 1896. leta doseženega gospodarskega prebitka poslopinjega oddelka povrne znesek v visokosti 10% leta 1896 vplačanih društvenih doneskov, za katere se dolžni donesek za 1898. leto pomanjša.

V Gradcu, dne 20. decembra 1897.

Ravnateljstvo

c. kr. priv. vzajemne zavarovalnice proti požarnim škodam v Gradcu.

(Ponatis se ne nagradi.)

*) Pisarna zastopništva v Ljubljani se nahaja v lastni hiši zavoda na Marije Terezije cesti št. 2, v pritličji, neposredno pri vhodu.